

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ושלם מחלוקות וכו'. וכ"ס שער ואם באנו לכלל ותיבת דוכות נחמק:

מוסף תוספות

א. לאחר מיתה. חו"ס
הרא"ש. ב. בקאמ"ח
החם. כ. חזקוני' דרב פ' שמחברא
דאבאי ר' יוהשע בן
הנחום מזהר לעשות
בית המדרש ואנ"י דרבי
יוחנן פליג עליה כדאיתא
הרא"ש. ד. רמ"ח רב
יוהשע בן לוי הדלילה
כר' פפ' חו"ס טישן
ל"ט. ה. גי'ס"ח. ו"ח. חו"ס
הרא"ש. ז. הגאונים
רמב"א. ז. דוכן ב"ח
ש"ס. ח. חו"ס הרא"ש
ש"ס. ט. שוקני' עצמ' מביח'ת
הארז'ן. י. ב"ן גדולה
כ"ח. קטנ' מיתה
הארז'ן כ"ט. י"א. חו"ס
ר"ש. י"ב. חו"ס ר"ש
פ' מית' ארז'ן פ' פקיע
איסור לז' מלכות
הארז'ן. י"ג. חו"ס
ר"ש. י"ד. חו"ס ר"ש
עצמ' המחזיק בזה
ב"ח. י"ה. חו"ס ר"ש
פ' גדול חו"ס
משכנ' וכו'. י"ז. חו"ס
ר"ש. י"ח. חו"ס ר"ש
ר' רמחמ"ן חו"ס
ש"ס. י"ט. חו"ס ר"ש.

תום' ר"י הזקן

(דג'טו יידו באין כאחור).
 ...חשוב כאילו הוא כיד
 האדון לא אמרנו שלא
 יצא שטר השטרות מיד
 האדון דג'טו יידו באים
 כאחת שבתם שנתן לו נג
 שטרות נעשה לו יד לקבל
 השטר ואין לאדון שום
 זכירה בו. שלא מרענו.
 ע"י עבר. חורא רעא לעבר.
 דעברא בהפקרא נחא ליה
 ונתנו לו פאסור ככת חורין
 דליא שיהא מותר בשפה
 דיילא ליה ופרצא (שפה)
 ושכיחא ליה עפי מלה

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

ד' לכל זאת: ודלא מאבא
פי' לאחר זמן זכה בהן:
את עצמו אינו פדוי דמה
אי קנה עצמו ע"י אחרים:

זוה פירש למיתה וזה פירש לחיים ואובא
דאמרי קטן הוה ¹⁶ וירלא כאבא שאול ¹⁷ דתניא
גרי שמת וכובו ישראל נכסיו והיו בהן
עבדים בין גדולים בין קטנים קנו עצמן בני
חורין אבא שאול אומר ¹⁸ גדולים קנו עצמן
ובני חורין קטנים כלל המחזיק בהן וזה בהן:
וקונה את עצמו בכסף כו' ¹⁹ בכסף ע"י אחרים
אין ²⁰ אבל לא על ידי עצמו במאי עסקינן
אלימא שלא מדעתו מכדי שמענא ליה
ל' מאיר ²¹ דאמר חוב הוא לעבד שיצא מיד
רבו לחירות ותניא ²² זכין לאדם שלא בפניו
ואין חבין לו אלא בפניו אלא פשיטא מדעתו
והוא קמשמע לן על ידי אחרים אין על ידי
עצמו לא אלמא אין קנין לעבד בלא רבו
הא הכי אימא סיפא בשטר על ידי עצמו על
ידי עצמו אין על ידי אחרים לא ואי מדעתו
על ידי אחרים אמאי לא וכי תימא מאי ע"י
עצמו אף ע"י עצמו והא קמ"ל דגישו וידו
באים כאחד והא לא תני הכי דתניא ²³ בשטר
ע"י עצמו ולא ע"י אחרים דברי ר"מ אמר
אביי לעולם שלא מדעתו ושאי כסף הואיל
וקני ליה בעל כורחיה מקני ליה בעל
כורחיה אי הכי שטר נמי ²⁴ האי שטרא
לחוד והאי שטרא לחוד הכא נמי האי כספא
לחוד והאי כספא לחוד טיבעא מיהא חד
הוא רבא אמר כסף קבלת רבו גרמה לו
שטר קבלת אחרים גרמה לו: וחכמים אומרים
יבכסף ע"י עצמו: בכסף ע"י עצמו אין ע"י
אחרים לא אמאי הני נמי דשלא מדעתו מכדי
שמענא לחו לרבנן דאמרי זכות הוא ²⁵ שיצא
מתחת יד רבו לחירות ותניא זכין לאדם
שלא בפניו ואין חבין לו אלא בפניו וכ"ת מאי
עצמו יאף ע"י עצמו וקמ"ל דיש קנין
לעבד בלא רבו א"ה אימא סיפא בשטר
ע"י אחרים ולא על ידי עצמו והא קיימא
לן ²⁶ דגישו וידו באין כאחד וכי תימא מאי
ע"י אחרים: אף ע"י אחרים והא קמ"ל ויזכות
הוא לעבד שיצא מיד רבו לחירות אי הכי
נעריבניהו ונתינניהו בכסף ובשטר בין ע"י
אחרים בין על ידי עצמו אלא בכסף בין
ע"י אחרים בין ע"י עצמו בשטר ע"י אחרים
ולא ע"י עצמו ור"ש בן אלעזר הוא ²⁷ דתניא
ר' שמעון בן אלעזר אומר אף בשטר על ידי
אחרים ולא ע"י עצמו ²⁸ וישלש מחלוקות בדבר
אמר רבה מ"ט דר' שמעון בן אלעזר ²⁹ גמר לה
לה מאשה מה אשה עד שיצא גמ לרשות
שאינה שלו ³⁰ אף עבד נמי עד שיצא
גמ לרשות שאינה שלו בעי רבה
לר'

עלמא ודקיימא לן גיטו
אחי דלא ערביניה ומנייהו
בל רשא ה"ק ליה רבנן
ר"ש ע"י אחרים דכות לו
שלש מחלוקות ולומר
ע"י אחרים ובשטר ע"י
בן אלעזר סבר כר'
רבנן בשטר דאין גיטו וידו בל
רפרשית דרשא דמילתא א
בעל גופה: שאינא שלו. ש

כג.

עין משפט
נר מצוה

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ר"ח חוקן (החסד)
חזונו. קבלת ידו גרמה
לו. להשתחרר ואין אנו
יושה מעשה השחרור
הוא חילול בן שירה
הוא יכול לנטוש שדארו
קצבל מעותיו לתועלת
שומר ורוח שמור
מאלי. אבל בשטר
אנו קבלת השטר ורוח
שמור באותה קבלה
אנו חבין לו לאדם של
בפניו. דשאל מדעת.
דהא אסרע על ידי
אחרים. לא ספירי על ידי
מדעת ונבדו. וראי ח"ל.
ולדרכן נסא ספירי נסא
דהא באין באמת אנו
על ידי אחרים. שלא
מדעת. שלש מחלוקות.
אנו [שמעון בן] אלעזר
ס"ל לאנו ספירי נסא וידו
באין אנו.